

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Mikołajuk

Protokolant: Anna Łuczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. S.

na rozprawie sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

- zadośćuczynienie z tytułu uszkodzenia ciała lub uszczerbku

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki Z. W. kwotę 15.000zł (piętnaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 8kwietnia2014r. do dnia 31grudnia2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia2016r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 642,19zł (sześćset czterdzieści dwa złote dziewiętnaście groszy) tytułem kosztów procesu,

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie od pozwanego kwotę 527,74zł (pięćset dwadzieścia siedem złotych siedemdziesiąt cztery grosze), tytułem kosztów sądowych, w pozostałej części kosztami sądowymi obciążając Skarb Państwa.

IIC 40/19 UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 21lipca2014r. powódka Z. W. wniosła o zasądzenie na podstawie art.444-445kc od (...) S.A. w W..

-kwoty 20.000zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdy związane z wypadkiem z dnia 25stycznia2013r. wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę liczonymi od dnia 8kwietnia2014r. do dnia zapłaty,

-kwoty 9.000zł tytułem zwrotu utraconych zarobków,

-kwoty 2.400zł tytułem zwrotu kosztów za opiekę ,

a nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu swych żądań wskazała, iż w dniu 25stycznia2013r. ok. godziny 11.10 Z. W. szła do pracy. Na wysokości apteki na terenie (...) Publicznego Szpitala (...) PUM przy ul. (...) w S. powódka na skutek poślizgnięcia na oblodzonym i nieodśnieżonym dokładnie chodniku z kostki brukowej upadła , w wyniku czego doszło do złamania dalszego końca kości promieniowej prawej z przemieszczeniem. Odpowiedzialność szpitala za skutki wypadku wynika

z treści art.415kc, albowiem służby porządkowe wbrew treści art.5 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 13września1996r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, nie zapewniły odpowiedniego odśnieżenia, nie usunięto lodu z chodnika, nie posypano go piaskiem, a nawet jeśli czynności te były wykonane to w sposób nierzetelny. Żądanie zadośćuczynienia jest uzasadnione z uwagi na obrażenia jakich doznała powódka, towarzyszący temu ból , który utrudnił jej codzienne funkcjonowanie i wykonywanie bieżących czynności . Po wypadku powódka popadła w stan przygnębienia i apatii. Z osoby aktywnej i w pełni samowystarczальной stała się zależna od pomocy osób trzecich, co znacznie pogorszyło jej stan psychiczny. Dolegliwości bólowe towarzyszą jej do chwili obecnej, przy wzmożonej pracy fizycznej, powódka odczuwa drętwienie ręki. Na skutek doznanego urazu powódka była niezdolna do pracy przez okres 60 dni i utraciła dochód w łącznej kwocie 9.000zł , który osiągnęłaby na podstawie umowy zlecenia podpisanej z firmą (...) sp. z o .o. W okresie wskazanych 60 dni powódka zmuszona była korzystać z pomocy osób trzecich. Dotyczyło to codziennych czynności , takich jak : robienie zakupów, przygotowanie posiłków, pranie, sprzątanie , pomoc w ubieraniu się. Powódka nie mogła opiekować się chorym mężem. W tym czasie powódka wymagała pomocy w wymiarze 4 godzin dziennie. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17września2012r. minimalne wynagrodzenie za pracę w 2013r wynosiło 1600zł, przyjmując , że miesiąc liczy 160 godzin roboczych, daje to stawkę 10zł za 1 roboczogodzinę. Tak więc 60 dni $4 \times 10 \text{zł} = 2400 \text{zł}$ Koszty opieki osoby trzeciej są kosztami związanymi bezpośrednio ze szkodą .

Postanowieniem z dnia 12listopada2014. powódka została zwolniona od kosztów sądowych w części to jest ponad kwotę 1570zł stanowiącą opłatę od pozwu.

W dniu 13kwietnia2015r. w postępowaniu upominawczym został wydany nakaz zapłaty.

Pismem z dnia 4 maja2015. (...) S.A. w W. wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa , zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego. Pozwany podniósł, iż nie jest odpowiedzialny za szkodę powódki, jak również zakwestionował żądanie co do zasady i wysokości. Pozwany wskazał, iż po stronie szpitala brak jest winy, z uwagi na to iż w dniu wypadku chodnik w miejscu zdarzenia był odśnieżony i posypany solą. Żądanie zadośćuczynienia jest wygórowane. Niezasadne w ocenie pozwanej jest również żądanie zwrotu utraconych dochodów, skoro powódka w zgłoszeniu szkody oświadczyła, iż nie pracuje zawodowo. Ponadto powódka nie wykazała utraconych dochodów, ponieważ jeśli przebywała na zwolnieniu lekarskim to otrzymywała zasiłek chorobowy. Ponadto brak jest podstaw do uwzględnienia wartości wynagrodzenia brutto. Co do żądania opieki nie zostały wykazane jej koszty , zakres jak i konieczność.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25stycznia2013r. ok. godziny 11.10 Z. W. szła do pracy. Na wysokości apteki na terenie (...) Publicznego Szpitala (...) PUM przy ul. (...) w S. powódka upadła na skutek poślizgnięcia na oblodzonym i nieodśnieżonym dokładnie chodniku z kostki brukowej . Pierwszej pomocy udzieliła jej G. S. , która zaprowadziła powódkę do Izby Przyjęć Szpitalnego Oddziału Ratunkowego.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-opis zdarzenia k.19

-zeznania świadka T. J. k.226-227

-zeznania świadka K. J. k.231-232

-zeznania świadka E. B. k.232-233

-zeznania świadka S. W. k.233-235

-dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia k.20-22

-zeznania powódki k.273-275

Na (...) u powódki stwierdzono złamanie dalszego końca kości promieniowej prawej z przemieszczeniem. Po dokonaniu diagnozy zamknięto repozycję złamania i osteosyntezę 4 drutami, użyto również szyny gipsowej. Zlecono powódce dalsze leczenie w (...) i Rejonowej Poradni Chirurgicznej. Powódka spędziła w szpitalu jedną dobę. Następnie była w szpitalu w dniu 15 marca 2013 r. celem usunięcia zespolenia wewnętrznego – drutów K..

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-kserokopia karty informacyjnej Kliniki (...) PUM k.23,24

-zdjęcie RTG k.34

-dokumentacja medyczna k.182

W dniu 25 stycznia 2013 r. w godzinach przedpołudniowych występowały krótkotrwałe opady śniegu o słabym natężeniu. Od godzin nocnych następował wzrost temperatury powietrza mierzonej na wysokości 2 m nad powierzchnią gruntu, która w godzinach popołudniowych wynosiła około 0 stopni C. Od godzin popołudniowych do nocnych następował spadek temperatury powietrza poniżej 0 stopni C do około minus 12 stopni C. Przy powierzchni gruntu najniższa temperatura powietrza wynosiła w nocy około minus 19 stopni C, natomiast w dzień minimalna temperatura powietrza przy powierzchni gruntu wynosiła około minus 11 stopni C. w ciągu doby opadowej spadło mniej niż 1 l/m² opadów.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-informacja Zakładu (...) k.119

Zimowe utrzymanie miejsca zdarzenia należało do (...) Publicznego Szpitala (...) w S.. Za stan czystości odpowiadał oddział administracyjno-gospodarczy szpitala, w którym zatrudnionych było pięciu pracowników-robotników gospodarczych. W zakresie ich obowiązków było w zależności od warunków atmosferycznych odśnieżanie, posypywanie piaskiem, usuwanie lodu z dojazdów i dojazdów do miejsc, w których znajdują się boksy z pojemnikami na odpady komunalne, zdejmowanie sopli lodu z budynków do wysokości 3 m. W dniu zdarzenia teren szpitala był odśnieżany oraz posypywany piaskiem i solą w godzinach 6.15, 9.00 i 13.00.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-oświadczenie (...) nr 1 k.95

-oświadczenie L. L. k.95v

-oświadczenie k.96v

-umowa dzierżawy z dokumentacją budowlaną k.163-181

-zeznania świadka L. L. k.227-228

-zeznania świadka L. N. k.229-230

-zeznania świadka R. O. k.269-270

(...) nr 1 w S. miał zawartą z (...) S.A. polisę nr (...) w okresie od 01marca2012r do 28lutego2013r. z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Powódka zgłosiła szkodę do (...) S.A. w W. .Wezwaniem do zapłaty z dnia 7marca2014r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty żądanej kwoty w terminie 14 dni . (...) S.A. otrzymało wezwanie w dniu 24marca2014r. termin do zapłaty upłynął z dniem 7kwietnia2014r. (...) S.A. decyzjami z dnia 11kwietnia2013r., 18czerwca2013r. i 15kwietnia2014r. odmówił Z. W. wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu ubezpieczyciel podał, iż ze strony podmiotu odpowiedzialnego za stan chodnika nie było nie dochowanej należytej staranności. Przyczyną wypadku były szczególnie warunki atmosferyczne , którym ubezpieczony pomimo wykazania należytej staranności nie mógł zapobiec.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

- decyzje (...) k.25-30

-oświadczenie dot. szkody k.97

-druk zgłoszenia szkody k.99-100

-odwołanie k.101

Z. W. przez czas leczenia wymagała pomocy osób trzecich. Dotyczyło to przyrządzania posiłków, ubierania się , mycia, robienia zakupów, sprzątania. Pomagał jej głównie przebywający na emeryturze mąż. Do pomocy przychodziła również wnuczka.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-zeznania świadka E. B. k.232-233

-zeznania świadka S. W. k.233-235

-zeznania powódki k.273-275

Z. W. była na emeryturze, a ponadto prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.. Do jej zadań należało utrzymanie czystości w budynkach szpitalnych. W ramach prowadzonej działalności miała podpisaną umowę zlecenia z (...) spółka z o.o. Za świadczone usługi powódka otrzymywała wówczas kwotę 4.500zł brutto. Powódka była na zwolnieniu lekarskim w okresie od 25stycznia2013r. do dnia 23lutego2013r. oraz od dnia 26lutego2013r. do dnia 27marca2013r. W okresie zwolnienia lekarskiego pomagała jej w działalności koleżanka G. S..

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-zaświadczenie lekarskie z 26.01.2013r. k.31

-historia zdrowia i choroby z 25.02.2013r. k.32

-aneks do umowy zlecenia z 31.10.2012r. k.33

-zeznania świadka E. B. k.232-233

-zeznania świadka S. W. k.233-235

zeznania powódki k.273-275

W 2012r dochód powódki z działalności pozarolniczej wynosił 33.459,24zł, w 2013r 48.259zł, w 2014r 44.620zł.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-pity -36 k.189-217

Złamanie dobrze się wygoiło z dobrym efektem klinicznym z zachowaną pełną ruchomością stawu nadgarstkowego i stawów ręki prawej. Przebyte złamanie kości promieniowej prawej spowodowało powódce jako osobie praworęcznej znacznie utrudnienia w życiu codziennym. Powódka wymagała częściowej pomocy osób trzecich w niektórych czynnościach jak mycie , ubieranie się , przygotowywanie posiłków przez okres 6 tygodni. Nie stwierdza się upośledzenia funkcji nadgarstka ani ręki prawej. Wypadek nie spowodował długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu . Zgłaszane dolegliwości jak poranna sztywność palców, bóle w miejscu złamania przy zmianie pogody nie są obiektywnymi objawami klinicznymi i nie są uwzględniane w ocenie uszczerbku na zdrowiu. Powódka nie powinna odczuwać dolegliwości przy cięższej pracy fizycznej.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-opinia biegłego ortopedy H. M. k. 279-281, 302-303

-ustna opinia biegłego H. M. k.270-371

Na skutek wypadku nie doszło u powódki do zmian w stanie psychicznym mających charakter psychopatologiczny. Było to zdarzenie stresujące dla powódki i wyzwoliło silne emocje ale nie na tyle silne aby miały one charakter psychopatologiczny. Zgłaszana nerwowość i niecierpliwość , jako następstwo tego zdarzenia mieszczą się w granicach fizjologicznej reakcji po zdarzeniu tego typu. Powódka dobrze psychicznie sobie poradziła ze stresującą sytuacją związaną z samym urazem i jego następstwami w życiu codziennym. Mimo, że był to dla niej trudny okres nie odczuwała potrzeby korzystania z fachowej pomocy . w przeszłości , gdy nie radziła sobie ze stresem związanym z chorobą siostry potrafiła skorzystać z fachowej psychiatrycznej pomocy . Tym razem nie miała takiej potrzeby . po 2 miesiącach od wypadku wróciła do pracy . Dobrze emocjonalnie poradziła sobie z tą stresującą sytuacją a przykre wspomnienia związane z doznany urazem same w sobie nie są patologią . Powódka nie doznała długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym.

Dowód:

Bezsporne, a nadto:

-opinia biegłego psychiatry k.331-335

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie żądania zasądzenia zadośćuczynienia. W niniejszej sprawie powódka żądała zasądzenia na jej rzecz zadośćuczynienia w łącznej kwocie 20.000,- zł za skutki zdrowotne jakich doświadczyła w wyniku zdarzenia mającego miejsce na terenie (...) nr 1 w S..

Zgłoszone roszczenie ma swoje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego art. 415 k.c. i art. 445 k.c. Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Na żądanie

poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Z kolei zgodnie z art. 445 § 1. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Stosownie zaś do treści art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Na podstawie art. 415 k.c. w polskim systemie prawa cywilnego przyjmuje się koncepcja odpowiedzialności za czyn niedozwolony opartą na zasadzie winy. Oznacza to, iż na pokrzywdzonym spoczywa poza wykazaniem istnienia szkody i związku przyczynowego między powstaniem szkody a działaniem lub zaniechaniem sprawcy szkody, ciężar dowodu, iż szkoda została wyrządzona z winy osoby pociągniętej do odpowiedzialności. Poszkodowany - w tym wypadku następcy prawni poszkodowanego, obowiązani są udowodnić istnienie po stronie sprawcy szkody winy w jej znaczeniu obiektywnym (bezprawność) i w znaczeniu subiektywnym (lekkomyślność, niedbalstwo). Zawsze jednak koniecznym warunkiem odpowiedzialności za szkodę jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem, które ma uzasadniać roszczenie o wynagrodzenie szkody, a powstałą szkodą. Obowiązek naprawienia szkody spoczywa, bowiem tylko na tym, kto ją wyrządził tzn. tylko wtedy, gdy określone działanie lub zaniechanie stało się przyczyną powstania szkody. Dochodzący wynagrodzenia szkody obowiązany jest, więc udowodnić, że przyczyną szkody jest właśnie to zdarzenie, za które ponosi odpowiedzialność osoba pociągnięta do naprawienia szkody. Na pokrzywdzonym spoczywa również ciężar udowodnienia wysokości szkody (art. 6 k.c.). Jednocześnie wskazuje się, iż żaden z przepisów kodeksu cywilnego, ani wcześniej Kodeks zobowiązań, nie wprowadza legalnej definicji winy.

Nadto wskazuje się, iż zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, przy czym w myśl art. 6 k.c. ciężar dowodu udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż do zdarzenia doszło w dniu 25 stycznia 2013r. ok. godziny 11.10 kiedy to Z. W. szła do pracy. Na wysokości apteki na terenie (...) Publicznego Szpitala (...) PUM przy ul. (...) w S. powódka upadła na skutek poślizgnięcia się .

Kwestią sporną była wina po stronie ubezpieczonego szpitala. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynikało, iż zimowe utrzymanie miejsca zdarzenia należało do (...) Publicznego Szpitala (...) w S.. Za stan czystości odpowiadał oddział administracyjno-gospodarczy szpitala, w którym zatrudnionych było pięciu pracowników-robotników gospodarczych. W zakresie ich obowiązków było w zależności od warunków atmosferycznych odśnieżanie, posypywanie piaskiem , usuwanie lodu z dojeżdż i dojazdów do miejsc , w którym znajdują się boksy z pojemnikami na odpady komunalne , zdejmowanie sopli lodu z budynków do wysokości 3m. W dniu zdarzenia teren szpitala był odśnieżany oraz posypywany piaskiem i solą w godzinach 6.15, 9.00 i 13.00.

Zeznania świadków L. L., L. N., R. O. potwierdzają zakres obowiązków pracowników szpitala, ale równocześnie nie stanowią w sposób jednoznaczny o należytych ich wykonaniu bezpośrednio przed zdarzeniem. Z informacji zaś Zakładu (...) wynika, iż warunki atmosferyczne nie były tego rodzaju i na tyle trudne, aby nie można było w należyty sposób usunąć śniegu i lodu z chodnika. Nie bez znaczenia jest również to , iż był to teren szpitala, okolice apteki , a zatem często uczęszczany ciąg komunikacyjny, na który należało szczególnie zwrócić uwagę. Zeznania powódki oraz świadków T. J., K. J. , w powiązaniu ze złożonymi do akt zdjęciami potwierdzają, iż chodnik nie był należycie odśnieżony, był oblodzony . Stąd też było ślisko, a tym samym istniało zagrożenie upadku. Powódka upadła, doznając w konsekwencji złamania dalszego końca kości promieniowej prawej z przemieszczeniem. Stąd też co do zasady powstała odpowiedzialność ze strony (...) nr 1. (...) nr 1 w S. miał zawartą z (...) S.A. polisę nr (...) w okresie od 01 marca 2012r do 28 lutego 2013r. z tytułu odpowiedzialności cywilnej, a tym samym pozwany posiadał legitymację bierną w przedmiotowej sprawie.

Odnosząc się do wysokości zadośćuczynienia podnieść należy, iż przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, zostały one wypracowane w orzecznictwie, zwłaszcza Sądu Najwyższego, w którym wielokrotnie wskazywano, że przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze, że jego celem jest wyłącznie złagodzenie doznanej przez poszkodowanego krzywdy, a także uwzględniać wszystkie okoliczności oraz skutki doznanego kalectwa. Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, przy czym uwzględnianie stopy życiowej społeczeństwa przy określaniu wysokości zadośćuczynienia nie może podważać jego kompensacyjnej funkcji. Zasadniczą przesłanką przy określaniu jego wysokości jest stopień natężenia krzywdy, rodzaj, charakter, długotrwałość i intensywność cierpień fizycznych i psychicznych, stopień i trwałość kalectwa. Ocena kryteriów decydujących o wysokości zadośćuczynienia musi odnosić się do okoliczności konkretnej sprawy. Porównywanie wysokości zasądzonych w różnych sprawach zadośćuczynienia, nie może prowadzić do prawidłowego rozstrzygnięcia. Zawsze bowiem można wskazać przykład sprawy, w której zasądzono tytułem zadośćuczynienia kwotę wyższą lub niższą. Nie da się przy tym w sposób wymierny ocenić, czy doznana przez poszkodowanego krzywda jest większa czy mniejsza niż krzywda doznana przez innego poszkodowanego, na rzecz którego w innej sprawie zasądzono inną kwotę.

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy należało mieć na uwadze cierpienia fizyczne i psychiczne, jakie wiązały się z samym wypadkiem oraz dolegliwościami utrzymującymi się w czasie późniejszym.

Istotne znaczenie miały tu opinie biegłych z zakresu ortopedii i psychologii. Opinie były jasne, pełne, a wywiedzione z nich wnioski logiczne, w związku z tym stały się podstawą rozstrzygnięcia. Biegły ortopeda H. M. odniósł się w sposób wyczerpujący do wszelkich stawianych zarzutów.

Z opinii biegłego z zakresu ortopedii wynika, iż złamanie dobrze się wygoiło z dobrym efektem klinicznym z zachowaną pełną ruchomością stawu nadgarstkowego i stawów ręki prawej. Przebyte złamanie kości promieniowej prawej spowodowało powódce jako osobie praworęcznej znacznie utrudnienia w życiu codziennym. Powódka wymagała częściowej pomocy osób trzecich w niektórych czynnościach jak mycie, ubieranie się, przygotowywanie posiłków przez okres 6 tygodni. Biegły po dokonaniu przedmiotowego badania nie stwierdził upośledzenia funkcji nadgarstka ani ręki prawej. Wypadek nie spowodował długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu. Biegły wskazał, iż zgłaszane dolegliwości jak poranna sztywność palców, bóle w miejscu złamania przy zmianie pogody nie są obiektywnymi objawami klinicznymi i nie są uwzględniane w ocenie uszczerbku na zdrowiu. Powódka nie powinna odczuwać dolegliwości przy cięższej pracy fizycznej.

Z opinii zaś biegłego psychiatry wynika, iż na skutek wypadku nie doszło u powódki do zmian w stanie psychicznym mających charakter psychopatologiczny. Było to zdarzenie stresujące dla powódki i wyzwoliło silne emocje ale nie na tyle silne aby miały one charakter psychopatologiczny. Zgłaszana nerwowość i niecierpliwość, jako następstwo tego zdarzenia mieszczą się w granicach fizjologicznej reakcji po zdarzeniu tego typu. Powódka dobrze psychicznie sobie poradziła ze stresującą sytuacją związaną z samym urazem i jego następstwami w życiu codziennym. Mimo, że był to dla niej trudny okres nie odczuwała potrzeby korzystania z fachowej pomocy. w przeszłości, gdy nie radziła sobie ze stresem związanym z chorobą siostry potrafiła skorzystać z fachowej psychiatrycznej pomocy. Tym razem nie miała takiej potrzeby. po 2 miesiącach od wypadku wróciła do pracy. Dobrze emocjonalnie poradziła sobie z tą stresującą sytuacją a przykre wspomnienia związane z doznany urazem same w sobie nie są patologią. Powódka nie doznała długotrwałego ani trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym.

Mając na uwadze powyższe, a zatem przy uwzględnieniu rodzaju dolegliwości, rozmiaru szkody, okresu cierpień w powiązaniu z koniecznością uzyskiwania pomocy ze strony osób trzecich, wieku powódki, aktualnego stanu zdrowia, sąd uznał, iż należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 15.000zł, oddalając jednocześnie powództwo w pozostałym zakresie. Celem zadośćuczynienia jest bowiem przede wszystkim złagodzenie doznanych i odczuwanych cierpień, winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne

i psychiczne. Jednocześnie z uwagi na to, że zadośćuczynienie za krzywdę musi wyrażać się w odczuwalnej ekonomicznie wartości, choć utrzymanej w rozsądnych granicach wyznaczonych przez aktualne warunki i przeciętną stopę życiową społeczeństwa, Sąd uznał, że powódce należy przyznać kwotę 15.000zł tytułem zadośćuczynienia. Kwota ta nie tylko uwzględnia przywołane wyżej kryteria, ale i stanowić będzie należyłą rekompensatę za doznane przez powódkę cierpienia fizyczne i psychiczne, jednocześnie jednak przy uwzględnieniu aktualnych warunków i stopy życiowej społeczeństwa w ocenie Sądu nie będzie kwotą wygórowaną.

Nie można się zgodzić ze stanowiskiem, że odsetki od zadośćuczynienia należą się dopiero od daty wyrokowania w sprawie, a więc od daty ustalenia wysokości zadośćuczynienia przez Sąd. Możliwość przyznania odpowiedniej sumy zadośćuczynienia podlega uznaniu Sądu, lecz pomimo pewnej swobody Sądu przy orzekaniu o zadośćuczynieniu wyrok Sądu ma jedynie charakter deklaratoryjny. Zgodnie z przyjętą zasadą, dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. W razie wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę. Zgodnie z art.455k.c. w tej bowiem chwili staje się wymagalny obowiązek sprawcy szkody spełnienia świadczenia, który wynika ze stosunku prawnego łączącego sprawcę szkody i poszkodowanego. Wymagalne roszczenie o zadośćuczynienie powoduje stan opóźnienia po jego sprecyzowaniu co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu. Stąd też Sąd uwzględnił żądanie strony powodowej co do odsetek..

Stosownie do treści art.444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Powódka mogła więc domagać się zwrotu wszelkich kosztów związanych z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, obejmujące również koszty opieki nad poszkodowanym wykonywanej przez osoby trzecie w okresie leczenia i rehabilitacji, przy wykonywaniu określonych prac np. mycia głowy, zrobieniu zakupów, przygotowania posiłków. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 4 października 1973r., (...), 365/73, OSNC 1974/9/147 obojętnym jest kto te czynności wykonuje, a więc czy jest to pielęgniarka, czy członek rodziny. Niezależnie od tego czy opiekę nad powódką sprawowały osoby bliskie nieodpłatnie, czy też wyspecjalizowany personel odpłatnie, samo zwiększenie się potrzeb poszkodowanego w tym zakresie uzasadnia rekompensatę z tego tytułu. Znajduje to potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Zgodnie z wyrokiem z 26 lipca 1977r., ICR 143/77, LEX nr 7971, w którym Sąd wskazał, że prawo poszkodowanego do ekwiwalentu z tytułu zwiększonych potrzeb, polegających na konieczności korzystania z opieki osoby trzeciej, nie zależy od wykazania, że poszkodowany efektywnie wydatkował odpowiednie kwoty na koszty opieki.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż powódka z uwagi na uraz prawej ręki takiej pomocy potrzebowała. Z opinii biegłego ortopedy wynika, iż powódka wymagała pomocy przez okres 6 tygodni. Z. W. nie wykazała jednak dziennego czasowego zakresu opieki, a w szczególności że miało to być zgodnie z uzasadnieniem żądania pozwu 4 godziny dziennie. Nie potwierdzają tego żadne przeprowadzone w sprawie dowody. Tym samym nie sposób było ustalić wysokości tych kosztów, a w związku z tym powództwo w tej części podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił również żądanie zwrotu utraconego dochodu. Z. W. była na emeryturze, a ponadto prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.. Do jej zadań należało utrzymanie czystości w budynkach szpitalnych. W ramach prowadzonej działalności miała podpisaną umowę zlecenia z (...) spółka z o.o. Za świadczone usługi powódka otrzymywała wówczas kwotę 4.500zł brutto. W 2012r dochód powódki z działalności pozarolniczej wynosił 33.459,24zł, w 2013r. 48.259zł (brutto 57.100zł), w 2014r 44.620zł. Powódka była na zwolnieniu lekarskim w okresie od 25 stycznia 2013r. do dnia 23 lutego 2013r. oraz od dnia 26 lutego 2013r. do dnia 27 marca 2013r. Z zeznań świadków E. B., S. W. wynika, iż powódka działalności gospodarczej nie zawieszała. Z zeznań świadków wynika, iż w okresie zwolnienia lekarskiego pomagała jej w działalności koleżanka G. S., z którą się rozliczała. Strona powodowa nie wykazała jednak o ile w związku z tym ten dochód się zmniejszył. Z deklaracji podatkowej wynika, iż powódka uzyskiwała z działalności gospodarczej środki finansowe, ale brak jest dowodu co do tego jaką jej część przekazywała G. S.. Stąd też niemożliwe było obliczenie o ile ten dochód powódce się zmniejszył, a tym samym powództwo w tej części należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.108 kpc mając na względzie wynik procesu. Powódka wygrała proces w 47,77%, a pozwany w 52,23%. Na koszty powódki złożyła się opłata od pozwu w kwocie 1570zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2400zł. W przypadku zaś pozwanego opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17zł i wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2400zł. Stąd też pozwany winien zwrócić powódce 642,19zł. Koszty sądowe wyniosły 1104,77zł. Sąd zasądził od pozwanego z uwagi na wynik sprawy kwotę 577,02zł, a w odniesieniu do powódki odstąpił od obciążania kosztami sądowymi z uwagi na treść art.102kpc i sytuację finansową strony powodowej.